

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
2. เพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของค่าขวัญรณรงค์เกี่ยวกับยาเสพติด ที่มีต่อผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
3. เพื่อศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
3. เพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
5. เพื่อศึกษาแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ ของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากร กับ ความรู้ และ ทักษะเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด ของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
7. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด กับ ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
8. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด กับ ทักษะเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
9. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ ทักษะเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
10. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ ทักษะเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม กับแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์
11. เพื่อศึกษาตัวแปรที่สามารถอธิบายทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ได้ดีที่สุด

และ ได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มี เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส และ รายได้ต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติดแตกต่างกัน
2. ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มี เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส และ รายได้ต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดแตกต่างกัน
3. ปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติด
4. ปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด ของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์ กับทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด
5. ระดับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติด มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด
6. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ ทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจไม่สูบบุหรี่
7. ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ แรงจูงใจไม่สูบบุหรี่สามารถร่วมกันอธิบายทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม

ลักษณะของการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey) กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา คือ กลุ่มผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในเขต จังหวัด สมุทรปราการ ในโรงงาน 3 ประเภท คือ ผลิตรองเท้า ผลิตเคมีพลาสติก และ ผลิตทินเนอร์ จำนวน 420 คน โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อใช้ อธิบายข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง การเปิดรับข่าวสารเรื่องยาเสพติด และ การป้องกันยาเสพติด จากสื่อมวลชน และ สื่อบุคคล ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติด ทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด แรงจูงใจไม่สูบบุหรี่ของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม ส่วนการทดสอบสมมติฐานนั้น ใช้วิธีทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยใช้ t-Test และ One-Way Analysis of Variance เพื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามลักษณะประชากร ตามสมมติฐาน ข้อที่ 1 และ 2 และ ใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามสมมติฐาน ข้อ 3-6

และ การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ (Stepwise Regression) ในสมมติฐานที่ 7 และได้ใช้โปรแกรม SPSS-PC ในการวิเคราะห์ข้อมูล และ ทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาทำการศึกษา เป็นกลุ่มผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 420 คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 21-30 ปี รองลงมาในจำนวนใกล้เคียงกัน มีอายุ 31-40 ปี สำหรับการศึกษาล้วนใหญ่ จบปวช./ปวส. หรือ เทียบเท่า ส่วนสถานภาพการสมรส ส่วนใหญ่แต่งงานแล้ว และมีอายุการทำงานอยู่ในช่วงระหว่าง 1-5 ปี รองลงมา มีอายุการทำงานอยู่ระหว่าง 6-10 ปี ภูมิลำเนาเดิม นั้นส่วนใหญ่ มาจากภาคกลาง มาจากจังหวัด สมุทรปราการ และ มาจากกรุงเทพฯ ตามลำดับ สำหรับการพักอาศัย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีบ้านของตัวเอง รองลงมา ในจำนวนใกล้เคียงกัน คือเช่าบ้านอยู่กับ แฟน/ภรรยา/สามี และ อยู่กับพ่อแม่ ตามลำดับ จำนวนพี่น้อง ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีพี่น้อง จำนวน 4-6 คน รองลงมา มีพี่น้อง 1-3 คน และมีพี่น้องตั้งแต่ 7 คน ขึ้นไป ตามลำดับ ส่วนรายได้ส่วนใหญ่ มีรายได้ มากกว่า 12000 บาท ขึ้นไป รองลงมาในจำนวนใกล้เคียงกัน มีรายได้ 5000-7000 บาท ส่วนการส่งเสียเลี้ยงดูครอบครัว กลุ่มตัวอย่างกว่าครึ่ง ต้องส่งเสียเลี้ยงดู ทั้งพ่อแม่ และ ลูก

ตอนที่ 2 วิเคราะห์การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติด จากสื่อมวลชน และ สื่อบุคคล

1. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันยาเสพติดจากสื่อมวลชน

กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันยาเสพติดจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ และ วิทยุ ส่วนเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติด ใน นิตยสาร/วารสาร นั้นมีน้อยที่สุด และ ระดับการเปิดรับโดยรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง โดยเปิดรับสื่อโทรทัศน์อยู่ในระดับมาก ปานกลางสำหรับวิทยุ ระดับมาก สำหรับหนังสือพิมพ์ ส่วนนิตยสาร/วารสาร นั้นอยู่ในระดับน้อย

2. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันยาเสพติดจากสื่อบุคคล

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันยาเสพติดจากเพื่อนร่วมงานมากที่สุด รองลงมาในจำนวนใกล้เคียงกัน พบว่ามีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากเพื่อนสนิท และ มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จากลูก น้อยที่สุด อย่างไรก็ตามการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อบุคคลในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และเปิดรับจากแต่ละบุคคลในระดับปานกลางค่อนข้างไปทางน้อย

3. ประเภทของรายการที่เปิดรับเกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันยาเสพติด จากสื่อมวลชน และ สื่อบุคคล

ก. ข่าว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับทราบข่าวเกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันยาเสพติดจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด รองมารับทราบข่าวจากหนังสือพิมพ์ และวิทยุ ส่วนนิตยสาร/วารสารน้อยที่สุด ส่วนสื่อบุคคล รับทราบข่าวจากเพื่อนร่วมงาน,เพื่อนสนิทมากที่สุด รองลงมารับทราบจากพ่อแม่ ส่วนจากลูกน้อยที่สุด แต่ในภาพรวม การเปิดรับข่าวเกี่ยวกับยาเสพติด จากทุกสื่ออยู่ในระดับน้อย

ข. มิวสิควิดีโอ/เพลงเกี่ยวกับการรณรงค์ป้องกันยาเสพติด

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ได้รับทราบ มิวสิควิดีโอ/เพลงเกี่ยวกับการรณรงค์ป้องกันยาเสพติดจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมารับทราบจากวิทยุ ส่วนจากนิตยสาร/วารสารรับทราบน้อยที่สุด ส่วนรับทราบข้อมูลจากสื่อบุคคลนั้นมีน้อยมาก แต่ในภาพรวม การเปิดรับข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติด จากทุกสื่ออยู่ในระดับน้อย สรุปผลการวิจัยได้ว่า คนกลุ่มนี้ ไม่ค่อยได้สนใจ มิวสิควิดีโอ/ เพลงเกี่ยวกับการรณรงค์ ป้องกันยาเสพติด อาจเป็นเพราะการเผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ ไม่ได้เจาะจงกับกลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มักจะมีรสนิยมในการฟังเพลงลูกทุ่ง มักจะไปเจาะจงกับกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่มีรสนิยมที่สูงกว่าในการฟังเพลง และ อีกประการคือ การเผยแพร่ผ่านสื่อเพลงยังมีน้อย

ค. โฆษณา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับทราบโฆษณาเกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันยาเสพติด จากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาจากโฆษณาในหนังสือพิมพ์ และ วิทยุ รับทราบจากนิตยสาร/วารสารมีน้อยมาก ส่วนรับทราบข้อมูลจากสื่อบุคคลนั้นมีน้อยมากเช่นกัน แต่ในภาพรวม การเปิดรับข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติด จากทุกสื่ออยู่ในระดับน้อย

- ข. สถานการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับทราบข่าวสารจากทางโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือ จากหนังสือพิมพ์ และวิทยุ ส่วนจากสื่อบุคคลนั้นรับทราบข่าวสารน้อยมาก แต่ในภาพรวม การเปิดรับข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติด จากทุกสื่ออยู่ในระดับน้อย
- ค. การป้องกัน และ การต่อต้านยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับทราบข่าวสารจากทางโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือ จากหนังสือพิมพ์ และวิทยุ ส่วนรับจากสื่อบุคคลนั้นรับทราบจากพ่อแม่ เพื่อนสนิท และ เพื่อนร่วมงาน แต่ในภาพรวม การเปิดรับข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติด จากทุกสื่ออยู่ในระดับน้อย
- ง. การจับกุมผู้ค้า และ ผู้ผลิตยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับทราบข่าวสารจากทางโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือ จากหนังสือพิมพ์ และวิทยุ ส่วนรับจากสื่อบุคคลนั้นรับทราบน้อยมาก แต่ในภาพรวม การเปิดรับข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดจากทุกสื่อ อยู่ในระดับที่น้อย
- จ. การบำบัดรักษา และ การฟื้นฟูสภาพผู้ติดยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับทราบข่าวสารจากทางโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือ จากหนังสือพิมพ์ และวิทยุ ส่วนรับจากสื่อบุคคลนั้นรับทราบจากเพื่อนร่วมงาน และ เพื่อนสนิท แต่ในภาพรวม การเปิดรับข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดจากทุกสื่อ อยู่ในระดับที่น้อย
- ฉ. ผลกระทบจากการเสพยาที่มีต่อสุขภาพ และ สังคม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับทราบข่าวสารจากทางโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือ จากหนังสือพิมพ์ และวิทยุ ส่วนรับจากสื่อบุคคลนั้นรับทราบจากเพื่อนร่วมงาน และ เพื่อนสนิท แต่ในภาพรวม การเปิดรับข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดจากทุกสื่อ อยู่ในระดับที่น้อย

สรุปผลการวิจัย การเปิดรับข่าวสารด้านสถานการณ์เกี่ยวกับยาเสพติด พบว่าประเด็นในเรื่องของสถานการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในเมืองไทย และ ในต่างประเทศมีการเปิดรับข่าวสารทางสื่อโทรทัศน์มากที่สุด ซึ่งไม่น่าสนใจเท่ากับประเด็นของ การป้องกัน และ ต่อต้านยาเสพติด การบำบัดรักษา และ การฟื้นฟูสภาพผู้ติดยาเสพติด และ ผลกระทบจากการเสพยาที่มีต่อสุขภาพ และ สังคม ซึ่งเป็นประเด็นที่สำคัญ ที่น่าจะมีการเปิดรับให้มาก แต่จากผลการวิจัยพบว่ามี การเปิดรับน้อย ซึ่งควรจะมีการเผยแพร่ทางสื่อต่างๆให้มากกว่านี้ เพราะมีความสำคัญในการรณรงค์เรื่องยาเสพติด

5. จำแนกตามอิทธิพลของคำขวัญรณรงค์เกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด

คำขวัญ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าคำขวัญมีอิทธิพลสำหรับใช้ในการรณรงค์ป้องกันยาเสพติด โดยเฉพาะ คำขวัญ“รักในหลวง ห่วงถูกททาน ร่วมกันด้านยาเสพติด” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่ามอิทธิพลมากที่สุด รองลงมาคือ คำขวัญ “ยาเสพติดเป็นภัยต่อชีวิต เป็นพิษต่อสังคม” และ ส่วนใหญ่คิดว่าคำขวัญ “ไม่ลอง ไม่เสพ ไม่ติด คิดแล้วกลัว ปฏิเสธเมื่อถูกชวน” มีอิทธิพลน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย นี้ได้ว่า การเลือก ในหลวงเป็น Presenter ในการสร้างกระแสสังคมให้คนประทับใจ หรือ ดึงดูดความสนใจ ในการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดได้ประสบผลสำเร็จ เพราะ ในหลวงทรงเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อประชาชนสูง

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันยาเสพติด

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันยาเสพติด อยู่ในระดับสูง

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีทัศนคติ เป็นบวกต่อการป้องกันยาเสพติด

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีแรงงูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อยู่ในระดับสูง

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร กับ ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดตามสมมติฐานที่ 1

ผลการทดสอบสมมติฐานที่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 ได้แก่ อายุ และ ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติด

ผลการทดสอบที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 ได้แก่ เพศ สถานภาพการสมรส รายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติด

ตอนที่ 7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร กับทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ตามสมมติฐานที่ 2

ผลการทดสอบสมมติฐานที่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 ได้แก่ อายุ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด

ผลการทดสอบที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส รายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด

ตอนที่ 8 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด กับระดับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติด ตามสมมติฐานที่ 3

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อบุคคลคือเปิดรับข่าวสารจากลูก มีความสัมพันธ์ทางลบกับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติด แต่ระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับที่น้อยมาก กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันยาเสพติด จากลูกมากจะมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดน้อยกว่า กลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับข่าวสารด้านยาเสพติดจากลูกน้อย ซึ่งผลการวิจัยนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 ส่วนสื่ออื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และการป้องกันตนเองจากยาเสพติด จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตอนที่ 9 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด กับทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ตามสมมติฐานที่ 4

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อหนังสือพิมพ์ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 4 ส่วนสื่ออื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตอนที่ 10 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และการป้องกันตนเองจากยาเสพติด กับทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ตามสมมติฐานที่ 5

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ระดับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติด มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 11 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ ทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตามสมมติฐานที่ 6

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การเปิดรับสื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนการการเปิดรับสื่อมวลชน, ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ ทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตอนที่ 12 การวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถอธิบายทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดได้ดีที่สุด ตามสมมติฐานที่ 7

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ตัวแปรที่สามารถอธิบายทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด ของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมได้ดีที่สุด คือ ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

อภิปรายผลการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 กลุ่มผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มี เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส และ รายได้ต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 ได้แก่ อายุ และ ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติด

จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่ระดับการศึกษาค่อนข้างสูง คือ ระดับ ปวช./ ปวส. หรือเทียบเท่า และ อายุอยู่ในช่วง 21-30 ปี ซึ่งถือว่าเป็นช่วงวัยรุ่นตอนปลาย หรือ วัยผู้ใหญ่ จะมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดดีกว่า ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมกลุ่มอื่นๆ ซึ่งสอดคล้อง

กับ แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ (Read Hadley : 1972) ที่ว่า บุคคลจะมีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้นในการศึกษาเรื่องราวใดๆก็ตาม จำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย เป็นต้นว่า คนหนุ่มสาว จะเรียนรู้ได้เร็ว และ ง่ายกว่าคนแก่ คนฉลาด หรือ คนที่มีการศึกษาดี จะเข้าใจในสิ่งต่างๆที่ซับซ้อนได้ง่ายกว่าคนที่โง่ และ จากทฤษฎีการสื่อสารของ เดวิด เบอโรโก (David Berlo, 1960) ยังได้วิเคราะห์ ถึงปัจจัยของการสื่อสารของผู้ถอดรหัส หรือผู้รับสารในแบบจำลองการสื่อสารที่เสนอไว้ใน ส่วนของระดับความรู้ หรือ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีแนวโน้มที่จะรับรู้ถึงรอบข้าง แตกต่างกัน

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีเทพ เริงยุทธธนาวิน (2538) ที่พบว่า ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด คือ ผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาสูง ก็จะมี ความรู้ความเข้าใจมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาค่ำกว่า

ซึ่งจะเห็นได้จากการวิจัยครั้งนี้ ว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ปวช./ปวส. หรือเทียบเท่า มีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันยาเสพติดมากที่สุด

ผลการทดสอบที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส และ รายได้ ไม่มี ความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติด แสดงว่าทั้งเพศชาย และ เพศหญิง มีโอกาสในการรับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดเท่าๆกัน ทำให้ความรู้ไม่แตกต่างกัน

ซึ่งผลการวิจัยในส่วนของ เพศนั้น พบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีเทพ เริงยุทธธนาวิน (2538) ที่ได้ศึกษาถึง การสื่อสารเพื่อการป้องกันยาเสพติดของกลุ่มผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพฯ และ ปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารด้านการ ป้องกันยาเสพติด

งานวิจัยของ สิริพร เชิดวงศ์สุข (2539) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการรับข่าวสารเรื่องยาบ้า (ปัจจุบัน เรียก ยาบ้า) ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนกรมสามัญศึกษา กลุ่มที่ 1 ใน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโทษ และพิษภัยเกี่ยวกับยา บ้า

งานวิจัยของ ธนอมนุช พิทักษ์โกศล (2540) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางสังคม, พฤติกรรมการเปิด รับสื่อ กับ ความรู้ และ ทักษะชีวิตที่มีต่อการป้องกันการใช้ยาบ้า ของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ อุตสาหกรรม ในจังหวัด นนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับยาบ้า

สมมติฐานที่ 2 ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มี เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส และ รายได้ต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 ได้แก่ อายุ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด กล่าวคือ ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุแตกต่างกัน ก็จะมีทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดแตกต่างกัน ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุมาก ก็จะมีทัศนคติทางบวกในการป้องกันยาเสพติดที่สูงกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีอายุน้อยกว่า และ จากการวิจัยของ ซิมบาโด และ เอบบีเซน (Zimbardo and Ebbesen:1970) ได้กล่าวไว้ว่า ทัศนคติ เกิดจากการเรียนรู้ รับรู้ จากแหล่งต่างๆ ที่มีอยู่มากมาย และ ที่ทำให้คนเกิดทัศนคติที่สำคัญ ก็คือ ประสบการณ์เฉพาะ (Specific Experience) คือ เมื่อบุคคลเคยมีประสบการณ์เฉพาะ ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางที่ดี หรือไม่ดี จะทำให้เกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้น ไปตามทิศทางที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน กล่าวสรุปคือ มีอายุมากขึ้น มีประสบการณ์ในการเรียนรู้มากขึ้น เช่นกัน

ผลการทดสอบที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส รายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับ ทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ซึ่งจากผลการวิจัยอาจเป็นเพราะ เพศ สถานภาพการสมรส รายได้ ที่ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องของความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติด และ ตามทฤษฎีการสื่อสารของ เดวิด เบร์โกล (David Berlo:1960) อ้างใน ศรีเทพ อุทธธนาวิณ (2538) ที่ว่า ทัศนคติคือ ความเชื่อ ค่านิยม และ อุดมการณ์ มีพื้นฐานมาจากความรู้ และ ประสบการณ์ ดังนั้นเมื่อมีความรู้ที่ไม่แตกต่างกัน ทัศนคติก็ย่อมไม่มีความแตกต่างกันด้วย

และ สอดคล้องกับงานวิจัย ของ ศรีเทพ อุทธธนาวิณ (2538) ที่ได้ศึกษาถึง การสื่อสารเพื่อการป้องกันยาเสพติดของกลุ่มผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพฯ และ ปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการใช้ยาเสพติด และ การป้องกัน

งานวิจัยของ ศิริพร เขิดวงศ์สุข (2539) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการรับข่าวสารเรื่องยาบ้า (ปัจจุบัน เรียก ยาบ้า) ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนกรมสามัญศึกษา กลุ่มที่1 ใน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า เพศไม่ทำให้ทัศนคติเกี่ยวกับยาบ้าแตกต่างกัน

งานวิจัยของ ธนวดี บุญถือ (2539) ได้ศึกษาเรื่อง การสื่อสารเพื่อการป้องกันยาเสพติดของกลุ่ม ผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรม พบว่า ผู้ใช้แรงงานทั้งเพศ ชาย และ เพศหญิง มีทัศนคติ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดไม่แตกต่างกัน

งานวิจัยของ ถนอมนุช พิทักษ์โกศล (2540) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางสังคม, พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ กับ ความรู้ และ ทัศนคติที่มีต่อการป้องกันการใช้ยาบ้า ของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ อุตสาหกรรม ในจังหวัด นนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการป้องกันการ ใช้ยาบ้า

สมมติฐานที่ 3 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์ กับระดับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติด

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อบุคคล คือเปิดรับข่าวสารจากถูก มีความสัมพันธ์ทางลบกับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจาก ยาเสพติด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 แต่ระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับที่น้อยมาก กล่าวคือ ผู้ใช้ แรงงานที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากถูกมากจะมีความรู้ น้อยกว่าผู้ใช้แรงงานที่เปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับยาเสพติดจากถูกน้อย แต่เปิดรับจากสื่ออื่นๆมาก

ซึ่งจากผลการวิจัยนี้ อธิบายได้ว่าเป็นเพราะ ความ มีประสิทธิภาพของสื่อบุคคล ซึ่งจากการเปิด รับข่าวสารจากถูก ซึ่งมีวิฤฒิต่ำกว่า ก็อาจจะทำให้ประสิทธิภาพของสื่อบุคคลในการสื่อสารเกิดความล้มเหลวได้ เพราะ การเปิดรับสารของผู้รับสาร อาจเปิดรับสาร โดยผ่านกระบวนการในการเลือกรับข่าว (Selective Process) ซึ่ง มีขั้นตอนต่างๆ คือ (Klapper 1960:5)

1. การเลือกรับ หรือการเลือกใช้ (Selective Exposure) คือบุคคลจะเลือกเปิดรับสื่อ และ ข่าวสารจากแหล่งต่างๆตามความสนใจ และความต้องการของตน เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหา และ เป็นข้อมูล เพื่อสนองความต้องการของตน

2. การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) นอกจากบุคคลจะเลือกเปิดรับข่าวสารแล้ว บุคคลยังเลือกให้ความสนใจต่อข่าวสารที่ได้รับ ซึ่งสอดคล้อง หรือเข้ากันได้กับทัศนคติ และ ความเชื่อ ดั้งเดิมของบุคคลนั้นๆ ในขณะที่เดียวกัน ก็พยายามหลีกเลี่ยงการรับข่าวสารที่ขัดต่อ ทัศนคติ หรือความคิด

ดั้งเดิม ทั้งนี้เพราะการได้รับข่าวสารที่ไม่สอดคล้องกับความรู้สึกของเขา จะทำให้บุคคลนั้นๆเกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจ และ ตับสนนได้

3. การเลือกรับรู้ และ ตีความหมาย (Selective Perception and Selective Interpretation) เมื่อบุคคลเปิดรับข่าวสารจากแหล่งหนึ่งแหล่งใดแล้ว ผู้รับสารอาจมีการเลือกรับรู้ และ เลือกตีความสารที่ได้รับด้วย ตามประสบการณ์ของแต่ละคน ผู้รับสารจะมีการตีความข่าวสารที่ได้รับมาตามความเข้าใจของตนเอง หรือตามทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ และ แรงจูงใจของตนในขณะนั้น

4. การเลือกจดจำ (Selective Retention) หลังจากที่บุคคลเลือกให้ความสนใจ เลือกรับรู้ และ ตีความข่าวสารไปในทิศทางที่สอดคล้องกับ ทัศนคติ และ ความเชื่อของตนแล้ว บุคคลยังเลือกจดจำเนื้อหาสาระของสารในส่วนที่จดจำเข้าไว้เป็นประสบการณ์ ในขณะที่เดียวกันก็มักจะลืมข่าวสารที่ไม่ตรงกับ ความสนใจของตนเอง

ซึ่งหมายความว่า ลูกเองได้ผ่านกระบวนการ เลือกรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดมา ทั้ง 4 ขั้นตอนดังได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งลูกอาจจะมีความรู้ที่จำกัด เมื่อพ่อแม่ หรือ กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากลูก ความรู้ของพ่อแม่ ก็ถูกจำกัดไปด้วย

นอกจากนี้ แชนนอน และ วีเวอร์ (Shannon and Weaver) (อ้างใน พัทธนี เสงขรธรรยา, เมตตา วิวัฒนานุกูล และ ภิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์, 2538) ได้กล่าวถึง สิ่งรบกวน (Noise) คือ สิ่งที่จำกัดประสิทธิภาพการถ่ายทอดสาร หรือ สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร ทำให้การสื่อสารไม่บรรลุผลเท่าที่ควร ซึ่งก็คือ สิ่งรบกวนทางจิตใจ (Psychological noise) หมายถึงสิ่งรบกวนซึ่งเกิดภายในตัวบุคคล ภายในความคิด จิตใจ และ อารมณ์ของผู้สื่อสาร เช่นผู้พูดมีอคติต่อเรื่องนั้น มีปัญหาในใจก่อนการพูด หรือ อารมณ์ไม่ดี หรือผู้ฟังขาดสมาธิในการฟัง เป็นต้น ซึ่งในที่นี้ อาจเป็นไปได้ว่า ลูกมีอคติในเรื่องยาเสพติด และ สิ่งที่ยอธิบายให้พ่อแม่ฟังอาจจะไม่ใช่เรื่องอันตรายของยาเสพติด และ ลูกอาจไม่มีความรู้เรื่องยาเสพติดเพียงพอที่จะอธิบายให้พ่อแม่ได้ความรู้ที่เหมาะสมถูกต้อง และ เพียงพอ

นอกจากนี้ เบคค และ ฮาโรลด์เซน (Blake and Haroldsen) (อ้างใน พัทธนี เสงขรธรรยา, เมตตา วิวัฒนานุกูล และ ภิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์, 2538) ยังได้ กล่าวว่า สิ่งรบกวนที่อาจเกิดจากภาษา (Semantic noise) คือ เป็นสิ่งรบกวนที่ทำให้การตีความหมายของสารผิดไปจากเดิม ซึ่งโดยปกติแล้ว ในการสื่อสารไม่ว่าจะเป็นแบบใดก็ตาม มักจะตีความไม่ตรงกันระหว่างรหัสที่ผู้ส่งสารส่งไปให้ผู้รับสาร กล่าวคือ อาจจะใช้ภาษากำกวม หรือ การใช้วัจน และ อวัจนภาษาที่ขัดแย้งกัน ส่งผลให้ผู้รับสารรับ หรือ เข้าใจใน ความหมายของสารนั้นไม่ได้เต็มที่ ซึ่งในการวิจัยนั้น ลูกอาจจะสื่อความหมายไม่ดีพอ ขาดทักษะทางการสื่อสาร เพราะระดับความรู้ของลูกต่ำ ทำให้ไม่สามารถอธิบายได้

และ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ถนนมุนข พัททโกศล (2540) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางสังคม, พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ กับ ความรู้ และ ทักษะที่มีต่อการป้องกันการไข้หวัดใหญ่ ของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรม ในจังหวัด นนทบุรี

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเรื่องไข้หวัดใหญ่จากสื่อมวลชน คือเปิดรับข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ในที่ทำงาน มีความสัมพันธ์ทางลบกับความรู้เกี่ยวกับไข้หวัดใหญ่ แต่ระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับที่น้อยมาก กล่าวคือ ผู้ที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับไข้หวัดใหญ่จากเจ้าหน้าที่ในที่ทำงานมากมากจะมีความรู้เกี่ยวกับไข้หวัดใหญ่น้อยกว่าผู้ที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับไข้หวัดใหญ่จากเจ้าหน้าที่ในที่ทำงานน้อย กล่าวได้ว่า เหตุผลที่เจ้าหน้าที่ในโรงงาน หรือ เพื่อนร่วมงาน ไม่มีความรู้ เพราะทางโรงงานเองก็ไม่มีกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเสริมความรู้เรื่องไข้หวัดใหญ่ และการป้องกันไข้หวัดใหญ่ให้กับพนักงานในโรงงานนั่นเอง เพราะฉะนั้นควรมีการส่งเสริมการให้ความรู้ในเรื่องนี้แก่พวกเขา

ส่วนสื่อประเภทอื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับไข้หวัดใหญ่ และการป้องกันตนเองจากไข้หวัดใหญ่ ซึ่ง โจเซฟ ที แคลปเปอร์ (Joseph T. Klapper) (อ้างใน ประมะ สตะเวทิน , 2533:142) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนประเภทต่างๆ ที่มีต่อทัศนคติ และ พฤติกรรมไว้ดังนี้ กล่าวคือ อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อประชาชนนั้น ไม่ใช่อิทธิพลโดยตรง แต่เป็นอิทธิพลโดยอ้อม เพราะ มีปัจจัยต่างๆ ที่กั้นอิทธิพลของสื่อมวลชน ปัจจัยดังกล่าวได้แก่ ความมีใจโน้มเอียงที่จะประพฤติปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งได้รับอิทธิพลจากการคบหาสมาคมกับคนอื่น และ สถาบันสังคมที่ตนเป็นสมาชิก เมื่อบุคคลผู้นั้นสัมผัสกับสื่อมวลชน ก็จะนำเอาทัศนคติ ค่านิยม และ พฤติกรรมเหล่านั้นติดตัวมาด้วย นอกจากนี้สื่อมวลชนเองก็เสนอข้อมูลข่าวสารน้อยด้วยทำให้ปริมาณความรู้ในสื่อมวลชนมีน้อย ทำให้สื่อมวลชนที่เปิดรับสื่อมวลชนก็มีความรู้อย่างจำกัด ไม่สามารถเป็นที่พึ่งของผู้ใช้แรงงานในโรงงานได้ทั้งสื่อมวลชน และ สื่อมวลชน ซึ่งคงต้องอาศัยสื่ออื่นๆ เช่น สื่อกิจกรรมในโรงงาน และ สื่อเฉพาะกิจ ซึ่งเป็นสื่อที่ให้ความรู้โดยตรงกับผู้ใช้งานในโรงงาน และ อีกปัจจัย คือ การเลือกของผู้รับสาร (Selective Processes) ประชาชนจะเลือกรับสารที่สอดคล้องกับความคิดเห็น และ ความสนใจของตน และ จะเลี่ยงไม่ยอมรับสารที่ไม่สอดคล้อง หรือ ขัดแย้งกับความคิดเห็น และ ความสนใจของตน ประชาชนจะพยายามตีความสารตามความเชื่อ และ ค่านิยมที่ตนมีอยู่เดิม และ จะจดจำเฉพาะสิ่งที่สนับสนุนความคิด และ ความเชื่อของตน

งานวิจัยของ ถนนมุนข พัททโกศล (2540) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางสังคม, พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ กับ ความรู้ และ ทักษะที่มีต่อการป้องกันการไข้หวัดใหญ่ ของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ

การอุตสาหกรรม ในจังหวัด นนทบุรี ที่พบว่า สื่อประเภทอื่นๆ คือ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ญาติพี่น้อง เพื่อนบ้าน เพื่อนฝูง เพื่อนร่วมงาน นิทรรศการชาบี๋ โปสเตอร์ชาบี๋ และ แผ่นพับ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับชาบี๋

สมมติฐานที่ 4 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์ กับทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด จากสื่อหนังสือพิมพ์ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 4 ซึ่งจากผลการวิจัยครั้งนี้อธิบายได้ว่า สื่อหนังสือพิมพ์มีอิทธิพลมากต่อทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด ในแง่ของคุณสมบัติเฉพาะของสื่อหนังสือพิมพ์ที่มีความคงทน ถาวร ราคาถูก หาได้ง่าย และยังสามารถเสนอรายละเอียดได้มากกว่าสื่อประเภทอื่นๆ ที่ผู้รับข่าวสารสามารถอ่านทบทวนข่าวสารที่ตนเองต้องการได้ และได้มากเท่าที่ตนเองต้องการ

ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ แววดา ธนบัตร (2534) ที่พบว่า การเปิดรับข่าวสารการรณรงค์ต่อต้านการเสพยาบ้ามีความสัมพันธ์กับทัศนคติ จากการรณรงค์ต่อต้านการเสพยาบ้า คือ ชาวชนในกรุงเทพมหานครที่เปิดรับข่าวสารมากจะมี ทัศนคติที่ถูกต้องต่อการรณรงค์ต่อต้านยาบ้ามากกว่าชาวชนที่เปิดรับข่าวสารน้อยกว่า

งานวิจัยของ ธนวดี บุญลือ (2539) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การสื่อสารเพื่อการป้องกันยาเสพติดของกลุ่มผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรม ผลการวิจัยพบว่า ผู้ใช้แรงงานที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเสพติดมาก จะมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด

ส่วนสื่ออื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งจากผลการวิจัยครั้งนี้อธิบายได้ว่า สื่อมวลชน และ สื่อบุคคลแต่ละชนิด อาจจะมี ความสามารถ และ ข้อจำกัดในทางการสื่อสารแตกต่างกัน ทำให้มีอิทธิพลต่อทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างได้น้อย หรืออาจจะเป็นเพราะ การวางแผนในการรณรงค์โดยผ่านสื่อต่างๆ ยังไม่เข้าไปถึงกลุ่มเป้าหมายได้ชัดเจนมากนัก ทำให้ประสิทธิผลในการที่จะปลูกฝังทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด ยังไม่ดีเพียงพอ

ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ สิริพร เจริญสุข (2539) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการรับข่าวสารเรื่องขาม้า (ปัจจุบัน เรียก ขาป้า) ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนกรมสามัญศึกษา กลุ่มที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารเรื่องขาม้าไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องของขาม้า

และงานวิจัยของ ขวัญใจ ผลเจริญสุข (2539) ได้ศึกษาเรื่อง การสื่อสารในครอบครัว กับความรู้ และ ทัศนคติเกี่ยวกับขาป้าของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ผลพบว่า การเปิดรับข่าวสารจาก โทรทัศน์ วิทยุ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับขาป้า

สมมติฐานที่ 5 ระดับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติด มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ระดับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติด มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการสื่อสารของ เดวิด เบอร์โล (David Berlo) (อ้างใน สรเทพ บุทธธนาวิน, 2538: 194) ที่ว่าผู้ที่มีความรู้มาก ก็ยังมีทัศนคติถูกต้องมากยิ่งขึ้น

และ สอดคล้องกับงานวิจัย ของ สรเทพ บุทธธนาวิน (2538) ที่ได้ศึกษาถึง การสื่อสารเพื่อการป้องกันยาเสพติดของกลุ่มผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพ และ ปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการใช้ยาเสพติด และ การป้องกัน

สมมติฐานที่ 6 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ ทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์ กับแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า มีเพียงการเปิดรับสื่อบุคคล ที่มีความสัมพันธ์กับแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ส่วนการเปิดรับสื่อมวลชน ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ ทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่ง ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถอธิบายได้ถึงประสิทธิภาพของสื่อบุคคล เสถียร เชยประทับ (2525) ที่ได้กล่าวไว้ว่า สามารถทำให้เกิดการแลกเปลี่ยน

ข่าวสารแบบบุคคลวิถี คือถ้าผู้รับสารไม่เข้าใจในสารสามารถที่จะไต่ถาม หรือขอข่าวสารเพิ่มเติมจากผู้ส่งสารได้ในเวลาอันรวดเร็ว ส่วนผู้ส่งสาร ก็สามารถปรับปรุงแก้ไขสารที่ส่งออกไปให้เข้ากับความต้องการ และ เข้าใจผู้รับสารได้ในเวลาอันรวดเร็ว เช่นกัน กล่าวคือ ถ้าบุคคลต้องการมีแรงจูงใจที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ให้บรรลุผลสำเร็จอยู่ในระดับสูง ก็อาจใช้คุณสมบัติของสื่อบุคคลที่มีในลักษณะของการพูดคุยเป็นกันเอง เป็นส่วนตัวที่ทำให้ผู้พูด และผู้ฟังเกิดการยอมรับ ความคิดเห็นของผู้พูดได้ง่ายขึ้นในการโน้มน้าว หรือ จูงใจในเรื่องต่างๆ

สมมติฐานที่ 7 ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สามารถร่วมกันอธิบายทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดสามารถอธิบายทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมได้ดีที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการสื่อสารของ เดวิด เบอ์โร (David Berlo) (อ้างใน ศรีเทพ ยุทธนาวิณ, 2538: 194) ที่ว่าผู้ที่มีความรู้มาก ก็ยังมีทัศนคติถูกต้องมากยิ่งขึ้น

และ สอดคล้องกับงานวิจัย ของ ศรีเทพ ยุทธนาวิณ (2538) ที่ได้ศึกษาถึง การสื่อสารเพื่อการป้องกันยาเสพติดของกลุ่มผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพ และ ปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการใช้ยาเสพติด และ การป้องกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การดำเนินการรณรงค์ ในเรื่องเกี่ยวกับ ขาเสพติด และ การป้องกันขาเสพติด ในกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ นั้น ควรจะมีกิจกรรมที่สามารถเผยแพร่ความรู้ และ เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ โดยมีการให้เพื่อนร่วมงานเป็นแกนนำ ในการให้ความรู้ เกี่ยวกับขาเสพติด และ การป้องกันขาเสพติด และ มีการเสริมความรู้แก่ เจ้าหน้าที่ หรือหัวหน้างานในโรงงาน ในการเป็นผู้ นำในการรณรงค์ในเรื่องขาเสพติด ซึ่งผู้ประกอบการไม่ได้เสียค่าใช้จ่ายครั้งนี้

2. หน่วยงานของรัฐ ที่มีส่วนในการดำเนินงาน ป้องกัน และ แก้ไขปัญหาขาเสพติดในสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ ควรมีการประสานกับฝ่ายนายจ้าง หรือ เจ้าของสถานประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรม ในการให้ความร่วมมือ ในการกำหนดนโยบายการป้องกัน และ แก้ไขปัญหาขาเสพติด และ เผยแพร่รณรงค์ ข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับขาเสพติด และ การป้องกันขาเสพติด ภายในสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมของตน โดยผ่าน เจ้าหน้าที่ของโรงงานทำกิจกรรมเพื่อการรณรงค์ดังกล่าว

3. จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับสื่อโทรทัศน์มากที่สุด และ เปิดรับชมรายการต่างๆ จากโทรทัศน์ เพราะฉะนั้น หน่วยงานที่จัดการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขาเสพติดควรมีการรณรงค์ ในเรื่องเกี่ยวกับขาเสพติด และ การป้องกันขาเสพติด ในสื่อโทรทัศน์ ให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด โดยอาจจะแทรกตามรายการบันเทิงต่างๆ เช่น รายการเพลง ละครต่างๆ

4. ควรมีการปลูกฝังการให้ความรู้เกี่ยวกับขาเสพติด และ การป้องกันจากขาเสพติดที่ถูกต้อง ตั้งแต่ เด็กๆ โดยจัดหลักสูตรการเรียนการสอนเกี่ยวกับความรู้เรื่องขาเสพติดที่เหมาะสม เพราะจากการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษามีผลต่อความรู้เกี่ยวกับขาเสพติด เพราะถ้าได้รับความรู้ในเรื่องต่างๆ เหล่านี้ตั้งแต่ยังเรียนชั้นต้นๆ แม้ว่าเยาวชนกลุ่มหนึ่งอาจไม่ได้เรียนต่อในระดับสูงๆ ก็จะมีพื้นฐานความรู้เป็นอย่างดีมาก่อน ก็จะส่งผลให้มีทัศนคติที่คัดต่อการป้องกันขาเสพติดในอนาคตด้วย

5. ควรมีการรณรงค์เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องขาเสพติดโดยผ่านสื่อต่าง เช่น สื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร/วารสาร และ สื่อเฉพาะกิจต่างๆ ให้มากกว่านี้ และ ต้องส่งเสริมการนำสื่อบุคคลมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในการรณรงค์เผยแพร่ข่าวสาร และ ความรู้ต่างๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเฉพาะกลุ่มผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในเขต จังหวัดสมุทรปราการเท่านั้น ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไป จึงควรที่จะทำการวิจัยใน เขตจังหวัดอื่น โดยเฉพาะ ในจังหวัดที่มีความเสี่ยงของ การแพร่ระบาดของยาเสพติดสูง
2. ควรทำการศึกษาวิจัยกับกลุ่มผู้ใช้แรงงานในกลุ่มอาชีพอื่นๆ ที่มีความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดสูงด้วย
3. ควรมีการวิจัยในเรื่องอื่นๆ เช่น ทักษะปฏิเสธยาเสพติด การยอมรับยาเสพติด และ การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันยาเสพติด เป็นต้น
4. จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมมีความรู้ในเรื่องของสาเหตุที่ทำให้คนติดยาเสพติดได้ง่าย และหากติดยาเสพติดแล้วควรที่จะไปบำบัดรักษาได้ในสถานที่แห่งใด และ ถ้าพบเห็นว่ามีแหล่งผลิต หรือค้ายาเสพติดในชุมชน ควรแจ้งให้หน่วยงานใดทราบทันที ซึ่ง ควรที่จะให้ความรู้ในเรื่องต่างๆเหล่านี้ ให้มากยิ่งขึ้นเพราะ เป็นเรื่องพื้นฐานที่ทุกคนควรที่จะได้ทราบ